

Conte “Jutjar”

Dos frares van de camí, han de passar un riu i veuen que hi ha una dona que no s'atreveix a passar. Un d'ells decideix agafar la dona, se la posa sobre les espatlles i travessa el riu. En arribar a l'altra riba la deixa a terra i amb el seu company continuen el camí. Passa una bona estona i arriben al convent, aleshores l'altre frare li diu:

– Hauré de donar part al superior que has agafat una dona.

I, el que l'havia agafat es posa a riure i li diu:

– Germà, jo la vaig agafar i la vaig deixar a l'altra riba, però, tu encara la portes al cap.

Els anys fan veure que el que és difícil és romandre oberts, sense prejudicis, oblidant i sense judicar.

“No jutgeu, a fi de no ser jutjats, perquè amb el mateix judici amb que jutgeu, sereu jutjats, i amb la mateixa mesura amb que mesureu, sereu mesurats”.